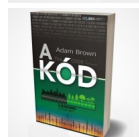
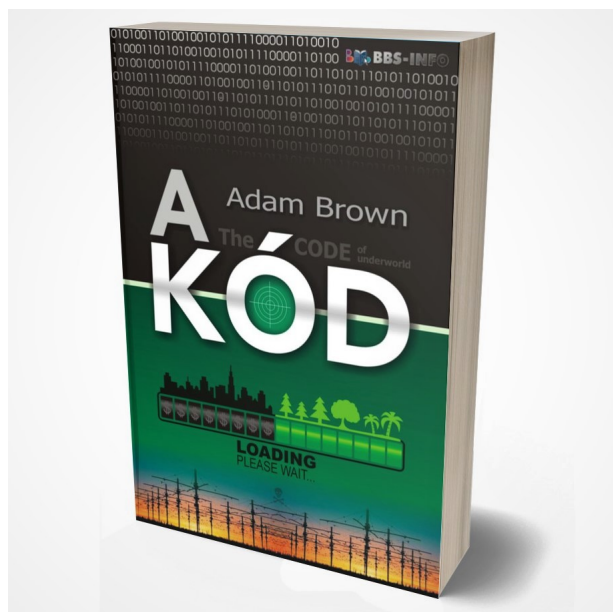

?

A kód (Adam Brown)

384 oldal, A/5 Az izgalmas, néhol humoros, de romantikus szízel sem nélkülöz? regényb?l keményen visszaköszönnek a mai világunkat is uraló bankoligarchia gaztettei és manipulációi, a geológiai és id?járás-fegyverek, a HAARP, a totális megfigyelés, a tudatmanipulálás, valamint a média agymosásának hatására birkaként viselked? tömegek. ISBN 978-963-9425-79-8

Értékelés: Még nincs értékelve

Ár

Fogyasztói ár2890,00 Ft

Kedvezmény-100,00 Ft

[Tegy fel kérdését a termék?](#)

Leírás

A Szilícium-völgyben rendhagyó szoftver készül: egy játék, amely speciális sisakon keresztül közvetlenül a gondolatokkal irányítható. Amikor azonban John Bremer fejleszt? leleplez egy vállalati visszaélést, azt hiszi, már megtapasztalta a kapzsiság legsötétebb formáját. Kényszer?ségb?l ? maga is elfogadja egy bankár ajánlatát, és olyan kódreszleteket épít be a játékba, amelyekkel pénzt lehet eltéríteni. Hamar kiderül azonban, hogy nem ? az egyetlen, aki kompromisszumot kötött: szinte mindenki korrump, a vezet?ség pedig érthetetlen módon minden felett szemet huny. John ráébred, hogy a valódi szándék nem is a profit, hanem annál sokkal sötétebb cél. Amikor kollégája, Robert egy gyanús balesetben életét veszti, John egy rejtélyes csomagot kap: egy különös eszközt és titkosított kódokat. Ezek feltárják a félelmetes igazságot: a világ legnépszerűbb VR-játéka, az Underworld nem csupán szórakoztat, hanem titokban milliók elméjét manipulálja. A szálak egy globális elitig vezetnek, amely a legmodernebb technológiákat használja a lakosság ellen?rzésére. Az összeesküvés eléri a kormányzat, a hadügy és a pénzügyek legmagasabb szintjeit is. A végs? cél: elvenni az emberekt?l a pénzük feletti rendelkezés jogát, szétrombolni az olyan alapvet? értékeket, mint a szeretet, a család és a becsület, majd új gondolatokat ültetni el bennük úgy, hogy azokat sajátjukként fogadják el.

John túl közel kerül az igazsághoz, így az élete is veszélybe kerül. Hamis útlevelel Thaiföldre menekül, ahol versenyfutásba kezd az idővel. Egyetlen esélye marad: az ellenség saját fegyverét kell ellenük fordítania. Segítséget olyanoktól kap, akiről soha nem gondolta volna, miközben a valóságról is egyre nyugtalanítóbb dolgok derülnek ki.

Hogy Johnnak végül sikerül-e tenni valamit a világ uralmára törő érinthetetlenek ellen, az kiderül a regényből.

Ha a regényben és a valóságban megtörtént események, személyek és módszerek közt hasonlóságot vélne felfedezni az olvasó, akkor az nem mindig csak a véletlen műve. A KÓD egy provokatív thriller, amely nyugtalanító kérdést tesz fel: Mi van, ha a gondolataid valójában már nem is a sajátjaid?

Adam Brown regénye rendkívüli módon szedi össze azokat a gondolatokat, melyek a mai embereket is foglalkoztatja, ugyanis ebben az elgondolkodtató könyvben a sorok közt lapuló mondanivaló, sokszor fontosabb, mint maga a történet. Ez az izgalmas, néhol humoros, de romantikus szál sem nélkülöz? kalandregény nem csupán a világ nagy kérdéseiről szól, hanem emberi sorsokról és jellemvonásokról is. A főbb szereplők, a főhős, a bankár, a főhős exneje, barátja, barátnőjének testvére, fantasztikusan adnak vissza olyan karaktereket, melyekkel mi magunk is találkozunk az életben. A könyvben keményen megjelennek a mai világunkat is uraló bankoligarchia gaztettei és manipulációi, a geológiai és idjárás-fegyverek, a HAARP, a totális megfigyelés, a tudatmanipulálás, valamint a főszórási média agymosásának hatására birkaként viselkedő tömegek. S bár könnyen megfélemlíthetünk arról, hogy ez csak egy regény, amiben bármi megtörténhet, annak a kérdésnek az eldöntését, hogy hol a határ a képzelet és a valóság közt, meghagyja az olvasónak. Bár ha a regényben és a valóságban megtörtént események és módszerek közt hasonlóságot vélne felfedezni az olvasó, akkor az nem mindig csak a véletlen műve.

[Könyv megvásárlása e-bookként](#)

[2013.02.18.-i rádióriport a könyvről \(Rádió által megvágott verzió\)](#)

[A regény Facebook oldala.](#)

A könyv angol nyelven (The Code) is elérhető e-könyv formában: [Google Play](#) vagy papíralapon: [Amazon](#)

A könyv német nyelven (Der Code) is elérhető e-könyv formában: [Google Play](#) vagy papíralapon: [Amazon](#)

A techno-thriller about the ultimate battle for human freedom

In Silicon Valley, an unconventional software is being developed: a game controlled directly by thoughts through a special helmet. But when developer John Bremer uncovers corporate misconduct, he believes he has already witnessed the darkest form of greed. Out of necessity, he accepts a banker's offer and embeds code fragments into the game that allow money to be diverted. Soon, however, it becomes clear that he is not the only one who has compromised: almost everyone is corrupt, and the management inexplicably turns a blind eye to everything. John realizes that the true intention is not profit, but something far darker.

When his colleague Robert dies in a suspicious accident, John receives a mysterious package: a strange device and encrypted codes. These reveal a terrifying truth: the world's most popular VR game, Underworld, is not just entertainment—it secretly manipulates the minds of millions. The threads lead to a global elite that uses cutting-edge technologies to control the population. The conspiracy reaches the highest levels of government, military, and finance. The ultimate goal: to strip people of the right to control their own money, to destroy fundamental values such as love, family, and honor, and to implant new thoughts in them so that they accept them as their own.

John gets too close to the truth, and his life is put in danger. With a fake passport, he flees to Thailand, where he begins a race against time. His only chance is to turn the enemy's own weapon against them. He receives help from people he never would have expected, while increasingly disturbing revelations about reality come to light.

Whether John ultimately manages to do something against the untouchables striving for world domination is revealed in the novel.

If readers perceive similarities between events, people, and methods in the novel and those in reality, it is not always mere coincidence.

THE CODE is a provocative thriller that asks a disturbing question: What if your thoughts are no longer truly your own?

– Igen. Valahol egy kisze magaménak is érzem ezt az egészet, pedig én csak egy vagyok abból a több mint száz programozóból, akik ezen a projekten dolgoznak, és akkor még nem is beszéltem a hardveres fejlesztésekről, ami igazán titkos jellegű.

– Valóban hallottam az interaktív szimulációról, de a titoktartási szerződést nekem is alá kellett írnom, bár nem igazán tudtam érteni, hogy milyen információkat oszthatok meg a projektem dolgozó kollegákkal és melyek azok, amikről meg egymást sem tájékoztathatunk.

– Hát ez nekem is furcsa egy kicsit, de biztosan tudják odafenn, hogy mit akarnak, elvégre az ő pénzükről van szó.

– Én azonban hiszem abban, hogy én is presztízs titoktartás terén, és ha véletlenül másképp is elkalandoznánk a beszélgetéseink során, akkor az valóban kettőnk közt marad.

– Ezzel ottomi alatt valamine?

– Dehogyan is. Csak jelkstem, hogy bizni szeretnék a diszkreációjában.

– Természetesen számíthat rá, hiszen hozzá tartozik a munkámhoz – mondta John kisze furcsallva az előző mondatot, mivel nem értette, hogy mire alatt Jacob ezzel celozni.

– No mindéggy, hagyjak ezt, tegyük rá a mi feladatunkra. Ha jól tájékoztatták, a jelenben lévő pénzrendszer is a való élethez kívánják igazítani, tehát

azonban nagyon furcsa volt. Mintha kihalt volna a város. Sehol egy lélek, sehol egy ember. Csak csend. Szó, halotti csend. Kiszáradt hát az utcára, majd tovább a sarki szupermarketig. A kirakatban elrezegett az árcédulákat. Minden tizedébe, huszadába került. Megpróbált benyújni, de az ajtó nem nyílt, pedig a bolt napközben mindig nyitva van. Először megpillantotta a táblát az ajtó: „Under construction”.

– Fejlesztés alatt? – csóválta a fejét, majd pár pillanat múlva rögtön belé is hasított a gondolat, hogy ez nem a valóság, és a program kereskedelmi módjától még dolgoznak a kollégák. Amnyira valósnak, amnyira életszerűnek tűnt minden, hogy John ez alatt a pár pillanat alatt szinte el is felejtette, hogy csak egy virtuális világban van.

Továbbment hát kedvenc étterméig, de az is zárva volt. Az étápon lévő árak itt is töredéket mutattak, mint amit a való világban megszokott, de hiába, mert az „Under construction” tábla itt is az újat állta. Körbenézett és látta, hogy szinte minden üzletlen, éttermen, cukrászdán, kereskedelmi egységen ott lóg a tábla. De nem ez volt a legfurább az egészben, hanem az, hogy a szinte állandóan nyitva lévő város térségében most teljesen néptelen volt. A furcsa séta után hazatérve John most az előzőbe másik ajtaján ment ki, amelyen keresztül az előbbi szíve ékezett vissza. Ismét körbenézett, majd a tengerpart felé vette az irányt. Pár lépés után azonban mintha egy láthatatlan falnak

36

részleg vezetője, és még más hasonló nevek, mind-mind 9-es jogszámmal.

A nagyrónok és a projektvezető 10-es számtól jogosultságot tudta és természetesen is vette, de egyre gyámorabbá kezdett válni. Johnnak, hogy miért van szükség arra, hogy ezek a személyek is rendelkezzenek 9-es számmal, valamint hogy hozzáférjenek a szolgálatok módosítási lehetőségeihez. Az ismeretlen nevek pedig még bizalmasabbá tették az egész listát.

– Semmi gond. Meglátom milyen című lépések be utoljára ezzel a bizonyos Anonymos 1, 2, 3 és hasonló felhasználónevekkel, majd végiggutatók egy keresést, hogy az adott címekről, történet és felhasználó által is beszélj. – Gondolta John, és más létező gúnyját is a hirtelenjelenre tűnő karaktereket a parancsokba. Kíváncsi volt meg is jelent a monitoron egy szám: 138.42.65.176. Ismét elkezdett valamit gépegni, mire megszűnt egy név: Edward Munkács.

– Ez nem lehet igaz! – gondolta magában. – Edward? Robert jobbkéz, a fejlesztési részleg egyik legtehetségesebb munkatársa? De hat miért lépne ő be ma seves is az Underworldbe? Ennek, semmi értelme sincs. Na nézzük a többi – Azzal folytatta a keresést és hűdegnyaknyént érték a látottak.

– De hát itt valami nem stimmel. Frank Giffard hét hete mondott fel és a jogosultságait törölte, Paul Sillers pedig eltűnt nárszton van. Itt valami nagyon bizálik. – morfondírozott magában John, majd

50

tudnak segíteni a megoldásban. – Válaszolt John teljesen higgadtan, mire főnöke elnevette magát.

– Hogy maga milyen naiv – válaszolt, de a nevetés most már stívtöltött gúnyos dühbe, majd egy hosszabb levegővel után folytatta. – Gondolja, hogy most, amikor érkezik egy ilyen nagyszabású projekt, mint az Underworld, van időm ilyen piti dolgokkal foglalkozni? Itt már nem kispályán folyik a játék.

– Ez en milyen segíthet? – Kérdezte John, hiszen még mindig nem értett semmit abból, hogy mire akar előzni a főnöke.

– Semmi. Pont ez az, hogy mástól kezdve semmi sem számítok a segítségére. Ki van rágyva. – Micsoda? De hát miért? – Kérdezett vissza teljesen ledesmedve John, aki azt sem tudta hirtelen, hogy mi-e vagy lány. Úgy érte a hír, mint a hűdegnyakny.

– Szemintem tudja azt maga nagyon jól. Tegnap beszéltem a szenátorral, és a jövő héten Washingtonba kell utaznom. Mit képzél, hogy amikor ilyen fontos dolgokat kell elintéznem, akkor majd magára pazarlom a drága időmet? Gondolom, el tudja képzelni, hogy idekötök, ott percelt kap, hogy összezárja a holmiját. Tűnse! – Ordított rá Johnra Leon, teljesen kikelve magából. Majd amikor látta, hogy John keresi szavakat, hogy válaszolhatna, ki folytatta a leteköllést. – Még mindig itt van? 4 perc ötven másodperc – zárta rövidre mondanóját a nagyrónok.

Johnnak más választása nem lévén, fogta magát, kirozogat és minden zzo nélkül kiment. Az utódájában

138

– De tényleg nem tudom. Odaadom, csak mondják meg, hogy mit keresnek?

– Fisher interface-e! Na add szépen elő!

– De nincs nálam semmiféle interface

– Ne zavarozd! Ha nem akarsz itt most megfoglenni, akkor szépen ideadod! Tudjuk, hogy Fisher nekéd adta oda.

– Nem tudok semmiféle interface-ről. Nekem nem adott semmit se Robert.

– Jól, van te akartad! – Kiabálták, majd a fegyveres férfi ráterdelt John mellkasára, miközben továbbra is a fejéhez szegezte a fegyvert, a másik alkalos pedig visszament az iránytűbe és látványosan fogatja ki a fiókokat, majd miután azok kiürültek, sorra turta fel a szekrényeket is. Minután nem bukkantak semmilyen nyomra, dühödten szegtek rá a kéttestestűt Johnnak.

– Tényleg nem akartad előadni? Azt akartad, hogy tényleg kinyitjuk?

– Ha agyon lönök, akkor sem tudom odaadni. – Válaszolt John, majd folytatta. – Nincsen nálam semmi, azt sem tudom, hogy mire való amit keresnek, Roberttel hónapokká előzőtt találkoztam utoljára.

– Ne hazudj! – Vagott közbe a rabló. – Az egyik legelő baráta voltál, még nyomonra is a halála ügyében. Ott is hába akartak leállítani, te csak mentél a saját fejed után.

– Tényleg ki akartam deríteni, hogy mi történt veled, de csak ennyi volt, sem történt semmi, nem kaptam tőle semmit. – Hebegett John.

149

– Uristen! – Vágtat Andrew szavába szinte ingerült hangon John. – Mi az, hogy a felhasználó akaratától függetlenül tovább információ?
– Ne kérdeid. Lehet reklám, vagy olyan adatok begyűjtése, amit a felhasználó amúgy nem adna meg, de mivel rágondol, ezért azt akár ki is lehet olvasni a VFI-ról.
– Most már kezdem érteni, hogy Robert miért aggodott emiatt. És ha egyeseknek még annyit is megért, hogy megölték, akkor ott minden bizonytalanság elcsúszhat, állhatetlen.
– És vegyük figyelembe azt is, hogy Robert volt a fejlesztés első embere. Tehát még azt is megérte bevalóán, hogy csináljon a projekt.
– Szerintem itt már rég nem találunk folyók a munka. Az a sok washingtoni út, az idejéről nagykutyák, nem hiszem, hogy csak gratulálni jöttek, vagy kipróbálni a járdát. Sőt, nem ez már rég nem jöttek, még ha féltették is az őt, hanem sokkal több enni.
– Ez egyértelmű. Csapán az a kérdés, hogy a hasznoszerzésen kívül van-e mögötte valami más is. Mert szeretem igen. En azért mindenesetre megpróbálom meghívni magam, és csak a munkára koncentrálni, amit pedig mondtam, azt nem tölem tudni. Csak így tudok segíteni. Valahogy úgy érzem, hogy szükség lesz még rá.
– Ez csak természetes. De úgy gondold, hogy komoly a helyzet?

164

John borzalmasan ideges volt, félt, hogy mi fog történni vele. Az utóélet nem kapta vissza, ő pedig mi volt egy idegen országban, amely az utóbbi évek eseményei miatt egyáltalán nem ápolja viszonyt hazájával. Végezetül kellett volna már mennie, de itt nem volt hova. Nagyjából fél óra telt el, mire simét nyitott az ajtó. Az előző tiszt jött vissza. Átkísérte egy másik helyiségbe, ahol két íróasztal állt. Hátrébb íróasztalok, az íróasztalok egy-egy monitor és billentyűzet. Illetve néhány pakoskorta tiszt, valamint telefonok. John leültetett az egyik íróasztal elé, a tiszt pedig az íróasztal mögé ült. John utóélet volt a kezében, amit leltett az asztala. Bekapcsolta a gépet, várt egy kicsit, majd Johnhoz szegte az első kérdést.
– Ön John Gallant?
– Igen én vagyok – válaszolt John remegő hangon.
– Mit gondolt, miért van itt?
– Nem tudom.
– Gond van az utóéletével – mondta az arab, mire John úgy érezte, most legszívesebben köddé válna. Akárhát azt a perorot, amikor belement ebbe az események dologba, hogy egy hamis utóélettel elutazik. Mégis hogy gondolta, hogy ez nem fog kiderülni. Az arab azonban folytatta.
– Figyelt az én kávészert?
– Nem, dehogyl!
– Nézze, ha betimert, akkor kevesebb is megismerhet. Par év börtön után többnyire kiadjuk a foglyokat az Egyesült Államoknak. Viszont ha tagadja

211

– Ja – Bóké oda az íróasztal.
– Hát ezt a süketlenséget meg hogyan veszed?
– Nem én beszéltem meg egy randit az előbb.
– Na de én azzal a lényel beszéltem meg. Rám tér már egy kis kikapcsolódás.
– Aha. Kélsz úgy néz ki, de ha hazavized lesz számodra egy kis meglepetése is.
– Csak nem arra gondolt? – Kérdezett vissza John, aminek kezdett lenni a kávéja, hogy bizony valószínűleg egy ladyboy-jal sikerült összetételkönni.
– Látszik, hogy nem vagy még ismerős erre. Az ilyen helyeken gyakoriak. Sokan kifejezetten emiatt jönnek ide, de tudod, ha nekik az lelti, enyem nem zavar. Viszont sokan ennek pófara, amikor kiderül, hogy bizony a hazavitt lények valóban fű, az egyéb állandékokról még nem is beszélve.
– Hű. – És most mit csináljak szerencsét, hogy szarom le? – kérdezte John szinte szűgyenkeve, majd nyugot sóhajtott.
– Ezt korábban kellett volna, de még mindig nincs kész. Vagy írtam, és amilyen hamar csak tudsz, lépél, mielőtt visszajten a mosdóba, vagy őszintén megmondod neki, hogy ne haragudjon, de meggondoltam magad, még sincs kedved hozza, nem erre is, vagy valami hasonló. De akkor is lezállt rólad, ha csak annyit mondasz, hogy elfogyott minden pénzed. Találj ki valamit, vagy légy le sunyin.
– Rendben. Ha visszajten megmondom neki, hogy meggondoltam magam, és inkább egy által masszázsa

222

volt ellenállni, így nehéz volt nem észrevenni, hogy az ő férfiasága is erőre kapott. Angelina végigsimította a nemes testrészt tovább csokolta John, majd egy újabb mondulatot levette a lelti alomsadrágit is. Szorosan egymáshoz simultak, majd John az agya fódította a lányt és a nyakától kezdve lefelé haladva elkezdte azt csokolgálni, nem felejtve ki egyetlen porcikáját sem. Angelina is élvezte a kényeztetést, egyik pillanatsban csak hagnya, a másikban ő is csokolgatta simogatta a férfit. Néhány perc kölcsönös kényeztetés után aztán egyre hevesebb vált az előjáték, majd megtörtént az, amire mindketten vágytak. Testük-leltük egybeforva szinte egyszerre jutottak el a csúcra mennyre élvezetet okozva egymásnak.
John életének ez volt a legboldogabb pillanata. Karjában tarva ölete szerelmét olyan gyönyört élt át, amilyen eddig még soha, semmikor nem volt része. Boldog volt. Nagyon, nagyon boldog. Arra gondolt, hogy bárcsak soha ne érne véget ez a pillanat, a féltékeny ruhás nő megállna, ő pedig továbbra ezt a gyönyört érezze egyszer s mindenkorra itt maradnának. Nézte a lány hosszú, sötétbarna haját, kedves tekintetét, formás mellét, csinos cipőjét, kecses lábait, tökéletes testét, miközben sólymas követ simogatta és nem győzte elégszer a fölébe sügni, hogy szeretlek.
Így egymás karjában aludtak el, és eldudtek is fel. Ez volt a legzesebb éjszaka, amire nem kellett álmódni, hiszen az álom és valóság azonosra vált.

246

és bekés előlra feláldozva sikeresen ráterelt egyes afrikai, dél-amerikai és arab országokat a demokrácia útjára.

John furcsálta a díjtájakokat, de változik a világ alapon nem foglalkozott tovább vele. Ami nem érintette közvetlenül, arról megpróbált nem tudomást venni, nem hagyta, hogy bármilyen akkora boldogság.

Néhány hét múlva azonban újabb furcsa hírek láttak napvilágot.

- Az Egyesült Államok kezdeményezte Oroszországgal annak az 1975-ben megkötött egyezménynek a módosítását, amely értelmében korlátozások vannak érvényben egymással szemben az időjárás és a földterület-tervezés, használatának felismerésében. Az Egyesült Államok arra kívánkozott, hogy a meg nem támadást egyezményt még a Szovjetunióval kötötté, ezért fontos pontositani annak jelenlegi érvényességi köreit.

- Mexikó elfogadta az újjépítést felajánlott 50 milliárd dolláros kölcsönt, illetve vállalta, hogy nemzeti bankja előszörban a FED-nek számol be, és a mexikói kormány minden szükséges lépést megtesz annak érdekében, hogy a kölcsön visszatérítésére megteremtse a fedezetet.

- A japán miniszterelnök kijelentette, hogy ha országát újabb természeti katasztrófák sújítják, úgy országa kénytelen lesz tökélykivonást eszközölni az amerikai vállalatoknál azok japán tulajdorszerzést illetően.

258

- Nem ez az érdekes. Hanem az, hogy betörték hozzám erre. Aztán mikor észrevettem őket, majdnem megölték.

- És megszerették amúirt mentek?

- Nem, mert akkor még nem volt nálam. Másnap érkezett. Nem is tudom mi lett volna, ha egy nappal korábban kapom meg. Viszont megfenyegették, hogy ha kísérni, hogy megúcsak nálam van, tényleg megölnék.

- Kiváten. És nálad van? De tudod, mit nem is akarom tudni. Most már kezd összeállni a kép. De mi lehet abban olyan fontos?

- Nem tudjuk még. Ezt kell kísérteni. Robert tudhatta, de ő már nem mondhatja el. Most viszont valószínűleg Andrew is rájött valamire. Volt egy gyámunk, de amit Brian üzent, abból számomra az következik, hogy annál komolyabb dolgról van szó. Az viszont biztos, hogy az emberek manipulációjával kapcsolatos.

- Mintha nem erről szólna az egész média, a kizártság, a munkahelyi tréningek és szinte minden. - Mondta fejt csóválva Angelina.

- Ez a fejlesztés azonban egy teljesen új szintre emeli az egészet. Olyan szintre, amit el sem tudunk eddig képzelni. - Valasztott John elhaló hangon. Szavából a tehetetlenség hangja közlött vissza, de szemében azért ott volt még düh és a remény utolsó sugara.

- Tudod én már semminek sem hiszek. Főként a tévnek meg az újságoknak. Még most is ott cseng, a

279

- Nem tudom John, de én továbbra is aggódom, nagyon a tyúkzemikre képtünk ezzel a rtportal.

- Nyugi, ez csupán csak egy porzsem a gépezetükben. Sokkal nagyobb problémák is vannak, amiket meg kell oldanunk.

- Én akkor is aggódom. Ezek bárkit simán elveznek láb alól, ha kell, legyen az egy átlagos ember, vagy az Egyesült Államok élnöke.

- Kérdés-e gondolni?

- Például rá. Sosem értemet miért kellett meghalnia egy ilyen rendkívüli embernek és az, hogy az egész családja meghalt, még rejtélyesebbé teszi az egészet számomra.

- Nincs ebben semmi rejtély. Kijártották az egész családját, mert szembeállt a FED-del. A gyilkosság oka az volt, hogy 1963-ban aláírta az 1110-es elnöki rendeletet, amely aláírta a FED egyszoralmát, és visszaadta a pénzügyi bocsajts jogát az Állami kormánynak. - Valasztotta nagrot sóhajva John, majd folytatta: - Látszólag valóban a tyúkzemikre képtet. Perze aztán a gyilkosság után Johnson rögtön visszavonta az összes rendeletet és újból utat nyitott a bankrendszernek. Azóta egyetlen élnök sem mert szembeállni a mikos erővel.

- De hát a FED szervezetben is benne van, hogy Federal, azaz szövetségi, nemzeti, akkor mégsem az?

- Pont ez az alic. A FED magánbank, ezért maradhat minden titokban, ami ott folyik. Nem nyúlhat hozzá senki, még a kormány sem.

317

- Hát ez szívas. Tudod annak idején én is bíztam az amerikai álomban, de aztán rájöttem, hogy azért amerikai álom, mert álomban kell lenned, hogy ellúdd.

- Talán most majd nem.

- Ne mondd már. Hallottam, hogy sok változás történt, de én már annyit mindent megélttem, hogy nem bírom bízom benne.

- Például?

- Tudod sok mindent megpróbáltam az életben, hogy sikeres lehessen, de valahogy nem volt szerencsem. Belevittél egy ilyen MLM-es üzletbe, egy csomó pénzt kölcsönöztem rá, aztán kiderült, hogy egy piramisjáték az egész. Hitelt vettem fel, de a bank elvitt mindent, így aztán nem maradt pénzem fizetni az adót. Így aztán most itt vagyok.

- És előtte mivel foglalkoztál?

- Dolgoztam egy multimál elhívért. Átcímkeztette a lejárt szavatosságú kajakat, abból a listából sűtötte a példaként, amit előző nap sűpörünk össze a padlóra, mert kiborult a list. Az akció abból állt, hogy az eredeti 99 centes ár fölé oda kellett írni áthúzva a két dolláros árat. Na, ez volt a lejárás. Tulórást nem fizert, de tényleg kitalálta, hogy mi kiert számunk, amit levont a bérünkből. Perze a főnökök lopták el azt is. Vegül orthagyam.

- Magad ura nem próbáltál lenni?

- Dehogyan. Az egyik haverommal kifejlesztettünk egy készületet, amellyel az autók fogyasztását tudtuk jelentősen csökkenteni. Egy csomó

363

